

РЕШЕНИЕ

№ 10195

гр. С, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Т. С. ВЛ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.
като разглежда докладваното от П. Т. С. ВЛ. Гражданско дело № 20221110153201 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правна квалификация чл. 49 вр. чл. 45, ал.1 ЗЗД.

Софийски районен съд е сезиран с искова молба от П. Л. Б., с ЕГН ***** срещу „ф-ма“ АД, с ЕИК **** с която се предявява частичен иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД вр. чл.45 ЗЗД, за осъждане на ответника в качеството му на третото задължено лице по изпълнително дело № 20198590400376 по описа на ЧСИ С С с рег.№ 859 в Регистъра на ЧСИ за заплащане в полза на П. Л. Б. на сумата от 220000 лева, да заплати на ищеца сумата от 1250,00лв., като част от общо дължимата сума в размер на 220 000 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди, поради неизпълнението в срок на задължението по чл.508 ал.3 от ГПК и непревеждането в срок на наличната по запорираната банкова сметка на длъжника-търговското дружество с фирма "ф-ма" ЕООД парична сума по банковата сметка на ЧСИ С С с рег.№ 859 в Регистъра на ЧСИ от страна на длъжностно лице, на което третото задължено лице- „ф-ма“ АД е възложило извършването на действията по превеждането на парични суми по банкови сметки на лица, различни от „ф-ма“ АД, ведно със законна лихва върху сумата от подаване на исковата молба на 30.09.2022г. до окончателното плащане. Претендират се разноси.

В обстоятелствената част на исковата молба се твърди, че на 28.08.2018г. в 16:06ч. с първоначално вписване № 2018082801966 в Централния регистър за особените залози е бил вписан Договор за особен залог върху вземане по банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN: BG88BP8I79421020202501, сключен между П. Л. Б., като заложен кредитор и "ф-ма" ЕООД - длъжник по обезпеченото вземане и залогодател, с размер на обезпеченото вземане от 220000лв.

Посочва, че със съобщение вх.№ 9300/0633 от 29.08.2018г. и на основание чл.17 ал.1 от Закона за особените залози (ЗОЗ) уведомил „ф-ма“ АД за вписването на особения залог върху банковата сметка на длъжника "ф-ма" ЕООД. С изх.№ 5714/18.09.2019г. ЧСИ С С с рег.№ 859 в Регистъра на ЧСИ издадла постановление, с което го присъединила като взискател по изпълнително дело № 20198590400376, образувано и водено от

взискателя-търговското дружество „ф-ма“ от Република Ф по изпълнителен лист срещу длъжника-търговското дружество с фирма "ф-ма" ЕООД. На 08.09.2022г. по изпълнително дело № 20198590400376 по описа на ЧСИ С С било изпратено съобщение за превод до третото задължено лице- „ф-ма“ АД, с което разпоредила в тридневен срок от връчването всички заповорирани суми по банковите сметки на длъжника "ф-ма" ЕООД в същата банка да бъдат преведени по изрично посочената в съобщението банкова сметка на ЧСИ С С. Съобщението било получено същия ден, но „ф-ма“ АД отговорила, че по откритата банкова сметка липсва авоар и че върху вземането по банковата сметка има предишен наложен заповор и не извършила превод на сума. Заявява, че в качеството си на кредитор на обезпечено със залог вземане има привилегията по чл.13б, ал.1, т.3 от ЗОЗ и неизпълнението в срок на задължението по чл.508, ал.3 от ГПК и непревеждането в срок на наличната по заповорираната банкова сметка на длъжника "ф-ма" ЕООД парична сума по банковата сметка на ЧСИ С С с рег.№ 859 от страна на „ф-ма“ АД в качеството ѝ на трето задължено лице довело до невъзможност да бъде удовлетворен в качеството му на присъединен взискател по изпълнително дело № 20198590400376 и му причинило имуществена вреда в размер на неполучената от него сума от 220000 лв.

Представени са писмени документи, като е поискано прилагането им като доказателства по делото.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „ф-ма“ АД, с който предявения иск се оспорва по основание и размер. Сочи се, че не оспорват обстоятелството, че дружество „ф-ма“ ЕООД е титуляр на банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN BG88BPB179421020202501; че в Банката е получено уведомление по чл. 17, ал. 1 от Закона за особените залози (ЗОЗ) с вх. №9300/0633 от 29.08.2018г., подадено от П. Б. в качеството на заложен кредитор, идентично на приложеното към исковата молба; че в Банката е получено „Съобщение за превод“ по ИД 20198590400376 на ЧСИ С С, рег. №859, с изх. №4175/08.09.2022г., идентично на приложеното към исковата молба, като твърдят, че то е получено в Банката не на 08.09.2022г., а на 12.09.2022г.; че в отговор са подали съобщение, идентично на приложеното към исковата молба с изх. №1114/49628 от 12.09.2022г., както и че не са превели по сметка на частния съдебен изпълнител сумата по наложения от нея заповор.

Считат обаче, че не е на лице противоправно поведение на служител на банката, нито увреда на ищеца или причинно-следствена връзка между поведението на служител на банката и евентуална увреда на ищеца.

Посочват, че на 23.06.2015г., по сметка IBAN BG88BPB179421020202501 с титуляр „ф-ма“ ЕООД, с ЕИК **** е постъпил валутен превод на 104 474,15 евро с наредител SHNEIDER SA. Тъй като сметката е в лева, тя била заверена със сумата от 203 829,07 лева след превалутиране по приложимия търговски курс за деня и след удържане на такса, в сметката останала сума в размер на 203 636,99 лв., като посочват, че „ф-ма“ ЕООД няма други сметки и активи в Банката.

Заявяват, че относно вземането на дружество „ф-ма“ ЕООД по банкова сметка IBAN BG88BPB179421020202501, в „ф-ма“ АД са получени следните заповорни съобщения:

1. Заповорно съобщение вх. №1114/13172 от 30.06.2015г по ИД 20151110400438 на Държавен съдебен изпълнител към СРС за налагане на обезпечителна мярка заповор върху банкова сметка IBAN BG88BPB179421020202501 на дружество “ф-ма“ ЕООД, с ЕИК ****. по молба на взискателя Софийска градска прокуратура, съгласно определение от 26.06.2015г. по гр.д. С-12/2015 на основание чл.12. ал.3 от ЗМИП. По отношение на този заповор посочват, че е образувано досъдебно производство, приключило с внасяне на обвинителен акт за престъпление по чл. 253 от НК /пране на пари/ срещу П.М едноличен

собственик и управител на дружество „ф-ма“ ЕООД и още две лица. С присъда по н.о.х.д. 2786/2018г. на СГС, НО, 10 с-в, СГС намерил за виновен подсъдимия П.М, като освен по въпроса за вината се е произнесъл и по въпроса за разпореждането с пряката облага от престъплението - сумата от 104 474,15 евро, чиято левова равностойност е постъпила по сметката на дружество „ф-ма“ ЕООД на 23.06.2015г. Наказателният съд е постановил връщане на сумата, върху която е наложен заповед съгласно обезпечителна заповед от 26.06.2015г. по гр.д. С-12/2015, на френското дружество „ф-ма“ САС, от което сумата е била отнета чрез измама. Присъдата е обжалвана и изменена от САС с решение по н.о.х.д. 20221000600242 на 6-ти наказателен състав, като в частта относно разпореждането със сумата тя е потвърдена. Понастоящем наказателното дело било висящо пред Върховния касационен съд с №829/2022 по описа на І НО. Запорът наложен с обезпечителната мярка от 26.06.2015г. не бил вдигнат, за което Банката е получила нарочно съобщение от САС. Поради това посочват, че това е първи по ред обезпечителен заповед върху вземането. От 30.06.2015г. Банката изпълнявала функции на пазач на запорираното имущество съгласно чл.451, ал. 1 от ГПК.

2.Запорно съобщение по обезпечително производство вх. №1114/48203 от 17.11.2017 по ИД №20178590400595 на ЧСИ С С, образувано по молба на френското дружество „ф-ма“ САС въз основа на представена обезпечителна заповед от 15.11.2017г. издадена от СГС, ТО, VI-9 с- в, по т.д. 2759/2017г. за обезпечение на иск с правно основание чл. 55, ал.1, пр.1 от ЗЗД, върху всички вземания по банкови сметки на дружество „ф-ма“ ЕООД, общо до размера 104 474,15 евро. Заявяват, че в съобщението до съдебния изпълнител по чл. 508, ал. 1 от ГПК Банката е посочила, че има предишно наложен заповед върху вземането с посочване на номер на изпълнителното дело на СРС. Тъй като поради този заповед разполагаемата наличност по сметката е нулева, в съобщението до ЧСИ било посочено, че няма авоар.

3. Запорно съобщение с превод по обезпечителен заповед с вх. №1114/30441 от 15.07.2019 г. по ИД 20198590400376 на ЧСИ С С. С него се уведомява Банката, че по молба на френското дружество „ф-ма“ САС и въз основа на Изпълнителен лист от 26.02.2019г, издаден от СГС, ТО, VI-9 с-в по решение №176 от 25.01.2019г. по т.д. 2759/2017 е образувано изпълнително дело №20198590400376 срещу „ф-ма“ ЕООД, а ИД №20178590400595 е присъединено към него. Сочи се, че ЧСИ С С е наредила всички запорирани суми по ИД 20178590400595 да бъдат преведени по нейна банкова сметка за погасяване на дълга по ИД 20198590400376.

4.Съобщение за превод по наложен заповед с вх. No 1114/42354 от 03.10. 2019 г. по ИД 20198590400376 към което е присъединено ИД 20178590400595. Твърди се, че с него ЧСИ С е уведомила банката, че с Постановление за присъединяване на вискатели от 18.09.2019г. по ИД 20198590400376 е присъединен като вискател П. Л. Б. на основание чл. 10, ал.3 от ЗОЗ, чл. 456 и 459 от ГПК за вземане до размер 220 000 лв. и такси и разноски за съдебно изпълнение в размер на 9 204 лв., и Държавата за вземане в общ размер 499,99 лв.

5.Запорно съобщение вх. №1114/40948 от 18.06.2021 г. по ИД 20198590400376 към което е присъединено ИД 20178590400595 на ЧСИ С С.

6.Запорно съобщение вх. №1114/49688 от 12.09.2022 г. по ИД 20198590400376 към което е присъединено ИД 20178590400595 на ЧСИ С С.

Сочи се, че Банката не е имала правно задължение да изпълни нареждането на ЧСИ С С по заповедно съобщение от 08.09.2022г., тъй като цялата наличност по банковата сметка на „ф-ма“ е била блокирана в изпълнение на обезпечителен заповед, наложен по ИД 20151110400438 на ДСИ към СРС, наложен на 29.06.2015 г. Твърди се, че цялата сума представлява предмет на престъпление и цялата сума все още е блокирана по сметката. По нея не са били налични средства, надвишаващи блокираната сума, които да бъдат изплатени по нареждане на ЧСИ С. На основание чл. 507, ал. 2 и ад. 3 ГПК третото задължено лице има задълженията на пазач спрямо длъжимите от него вещи или суми. С тях не може да се

удовлетвори друг кредитор, освен този, чието вземане е обезпечено.

Посочват, че в случая не е налице нито претърпяна загуба, нито пропусната полза за ищеца. Банката по никакъв начин не е намалила или лишила напълно ищеца от възможността да се удовлетвори по реда на ГПК от стойността на заложеното вземане, но предпоставка за това е отпадане на пречките за изпълнение на запора, наложен за пръв път от ЧСИ С със запорно съобщение от 03.10.2019г., които пречки произтичат от закона, а не от поведението на банката. Пред ищеца стояла и възможността да се удовлетвори чрез насочване на изпълнението към други активи на длъжника. Ищецът не твърдял и не е ангажирал доказателства, че такава възможност не е налице. Сочи се и липса на каквато и да е причинно-следствена връзка между поведението на банката и евентуални вреди за ищеца, които няма и как да са в сочения размер, като развиват подробни доводи.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е представен Договор за залог, а единствено Удостоверение за вписвания по името на длъжник в Централен регистър на особените залози /ЦРОЗ/, с йоего дегистърът удостоверява, че към 01.10.2018г. по партида №**** на „ф-ма“ ЕООД е направено вписване №2018082801966, Първоначално вписване на Договор за залог, като е удостоверено, че вписаните права са на Идентификационен код №*****, П. Л. Б.. От Опис на заложеното имущество е видно, че е заложено паричното вземане по банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN BG88BPBI79421020202501 с титуляр "ф-ма" ЕООД в размер на 220 000лв. От представено от ищеца копие от Решение №261245 от 16.08.2021г. по т.д.№384/2020г. по описа на СГС, VI-21 състав, влязло в сила на 02.08.2022г. се установява, че П. Л. Б. претендира да има вземане спрямо „ф-ма“ ЕООД, произтичащо от договор за търговско упълномощаване.

Не се спори по делото, че дружество „ф-ма“ ЕООД е титуляр на банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN BG88BPBI79421020202501; че в Банката е получено уведомление по чл. 17, ал. 1 от Закона за особените залози (ЗОЗ) с вх. №9300/0633 от 29.08.2018г., подадено от П. Б. в качеството на заложен кредитор, идентично на приложеното към исковата молба; че в Банката е получено „Съобщение за превод“ по ИД 20198590400376 на ЧСИ С С, рег. №859, с изх. №4175/08.09.2022г., идентично на приложеното към исковата молба, като твърдят, че то е получено в Банката не на 08.09.2022г., а на 12.09.2022г.; че в отговор са подали съобщение, идентично на приложеното към исковата молба с изх. №1114/49628 от 12.09.2022г., както и че не са превели по сметка на частния съдебен изпълнител сумата по наложения от нея запор.

От служебно извършена справка в сайт на ВКС се установява, че сумата, постъпила по банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN BG88BPBI79421020202501, с титуляр „ф-ма“ ЕООД е била предмет на извършено престъпление. От Решение №46 от 31.01.2023г. по КНОХД №829/2022 по описа на І НО, ВКС се установява, че било образувано досъдебно производство, приключило с внасяне на обвинителен акт за престъпление по чл. 253 от НК срещу П.М едноличен собственик и управител на дружество „ф-ма“ ЕООД и още две лица. С присъда по н.о.х.д. №2786/2018г. на СГС, НО, 10 с-в, СГС намерил за виновен подсъдимия П.М, като освен по въпроса за вината се е произнесъл и по въпроса за разпореждането с пряката облага от престъплението - сумата от 104 474,15 евро, чиято левова равностойност е постъпила по сметката на дружество „ф-ма“ ЕООД на 23.06.2015г. Наказателният съд е постановил връщане на сумата, върху която е наложен запор съгласно обезпечителна заповед от 26.06.2015г. по гр.д. С-12/2015, на френското дружество „ф-ма“ САС, от което сумата е била отнета чрез измама. Присъдата е обжалвана

и изменена от САС с решение по н.о.х.д. 20221000600242 на 6-ти наказателен състав, единствено по отношение на правната квалификация, като в частта относно разпореждането със сумата тя е потвърдена. Решението на САС е потвърдено с посоченото по-горе решение на ВКС.

От представените от „ф-ма“ АД запорни съобщения е видно, че преди получаване на запорно съобщение за вземане на присъединен взыскател П. Л. Б. по отношение на сумата, налична по сметка с титуляр „ф-ма“ ЕООД са били получени други две запорни съобщения - Запорно съобщение вх. №1114/13172 от 30.06.2015г по ИД 20151110400438 на Държавен съдебен изпълнител към СРС за налагане на обезпечителна мярка запор върху банкова сметка IBAN BG88BPBI79421020202501 на дружество „ф-ма“ ЕООД, с ЕИК ****. по молба на взыскателя Софийска градска прокуратура, съгласно определение от 26.06.2015г. по гр.д. С-12/2015 на основание чл.12. ал.3 от ЗМИП и Запорно съобщение по обезпечително производство вх. №1114/48203 от 17.11.2017 по ИД №20178590400595 на ЧСИ С С, образувано по молба на френското дружество „ф-ма“ САС въз основа на представена обезпечителна заповед от 15.11.2017г. издадена от СГС, ТО, VI-9 с- в, по т.д. 2759/2017г.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав приема от правна страна следното:

Уважаването на предявения иск по чл. 49 ЗЗД е обусловено от положителното доказване на факти, които могат да се субсумират под хипотезата на чл. 45 ЗЗД - деяние (действие или бездействие) на лице, на което ответникът по чл.49 от ЗЗД е възложил някаква работа; противоправност на деянието на изпълнителя на възложената работа; вреди, причинени на пострадалия (ищеца), причинна връзка между деянието и вредите, като при доказване елементите от обективната страна на фактическия състав вината на изпълнителя се презюмира, и вредите да са причинени при или по повод изпълнение на възложената от ответника по чл.49 от ЗЗД работа. Предмет на доказване е и наличието на фактическо или правно възлагане от възложителя на изпълнителя на работата, при или по повод на чието изпълнение са причинени вредите. Отговорността по чл. 49 от ЗЗД е обективна, невиновна и гаранционно-обезпечителна, поради което не следва да се доказва или презюмира субективен елемент – вина на възложителя (ответника). Ищецът следва да докаже и обстоятелствата обуславящи конкретния размер на обезщетението.

Крайната цел на този иск е възстановяване на променената в следствие на вредоносния резултат обективна действителност. Ако дори наличието само на една от предпоставките не е доказано по несъмнен начин искът следва да бъде отхвърлен.

Настоящия състав намира, че нито една от предпоставките за уважаване на претенцията не е на лице. На първо място следва да се отбележи, че съгласно Закона за особените залози особеният залог представлява средство за обезпечаване на правни задължения на търговско предприятие без предаване на заложеното имущество към кредитора. По настоящето дело от страна на П. Л. Б. не се установява реалното съществуване на задължение на „ф-ма“ ЕООД спрямо него, нито условията за изпълнение на задължението, както и настъпване на изискуемост на задължение, както и възникване на обстоятелства за ангажиране на обезпечителната функция на особения залог.

Съгласно чл.32, ал.1 и ал.2 от ЗОЗ Заложният кредитор с първи по ред залог може да впише пристъпване към изпълнение върху заложеното имущество в случай на неизпълнение на обезпеченото със залог по този закон задължение. Кредиторият е

длъжен да заяви за вписване в регистъра, че пристъпва към изпълнение, и да извести залогодателя за започване на изпълнението. От страна на П. Л. Б. не са представени никакви доказателства в тази насока. Следователно по делото не са представени доказателства, че вземането, обезпечено с особен залог е станало изискуемо, нито, че кредитора е изпълнил особените изисквания на ЗОЗ, даващи му право да се удовлетвори от заложеното вземане.

Видно от разпоредбите на ЗОЗ заложеното вземане следва да е възникнало в патримониума на залогодателя. Видно от Решение №46 от 31.01.2023г. по КНОХД №829/2022 по описа на І НО, ВКС сумата по банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN BG88BPBI79421020202501, с титуляр „ф-ма“ ЕООД не е собственост на дружеството, а на френското дружество „ф-ма“ САС, като е постановено връщането ѝ на това дружество, доколкото е предмет на престъпление. Следователно не се установява и учредяване на особен залог с валидно възникнало вземане в патримониума на залогодателя, поради което и П. Л. Б. е нямало как да удовлетвори свое вземане с това заложено имущество.

Поради изложеното е на лице липса на доказване на вреда за ищеца.

Не е на лице и противоправно поведение на служители на ответника поради обстоятелството, че по отношение на сумата по банкова сметка в „ф-ма“ АД с IBAN BG88BPBI79421020202501 са били налични два предхождащи запора, които по своето естество са били пречка за предаване на сумата в полза на заложен кредитор.

С оглед на изложеното предявения иск не следва да се уважава.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да се присъди в размер на 150лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иск с правно основание чл.49 вр. чл.45 ЗЗД, предявен от П. Л. Б., с ЕГН ***** и адрес: гр.С, ж.к.Д, бл.42, ет.13, ап.84 за осъждане на „ф-ма“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление:гр.С, бул.“О п“ №260 да заплати сумата 1250,00лв., като част от общо дължимата сума в размер на 220 000 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди, поради непревеждане в срок в полза на ищеца на налична по банкова сметка на длъжника-търговското дружество с фирма "ф-ма" ЕООД парична сума, предмет на особен залог, по банковата сметка на ЧСИ С С с рег.№ 859 в Регистъра на ЧСИ от страна на длъжностно лице, на което третото задължено лице- „ф-ма" АД е възложило извършването на действията по превеждането на парични суми по банкови сметки на лица, различни от „ф-ма" АД, ведно със законна лихва върху сумата от подаване на исковата молба на 30.09.2022г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА П. Л. Б., с ЕГН ***** и адрес: гр.С, ж.к.Д, бл.42, ет.13, ап.84 да заплати на „ф-ма“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление:гр.С, бул.“О п“ №260, на осн. чл.78, ал.8 ГПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

